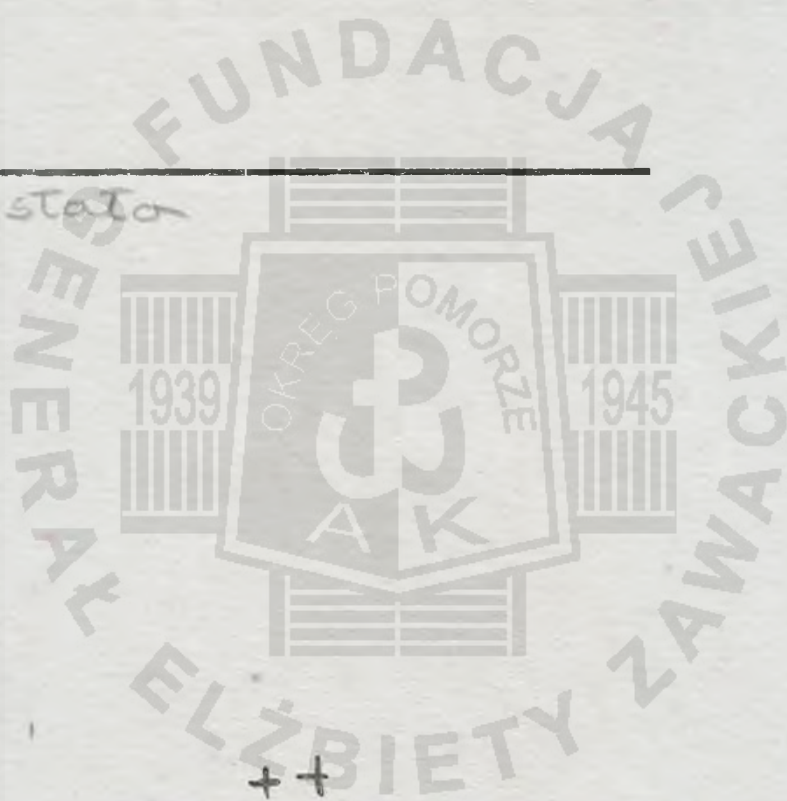

FUNDACJA GENERAL ELŻBIETY ZAWACKIEJ
Muzeum i Muzeum Pomorskie Armii Krajowej
oraz Wojskowej Służby Polek
Toruń, ul. Podmurna 93, tel. 0048 56 65 22 186
e-mail: fapak@wp.pl; www.zawacka.pl

literaty przystała
Wojtowicz

AK
Kraków

WOJNOWSKA Maria

zd. Jankowska

II v. Krigier

2849/WSK₁

**SPIS ZAWARTOŚCI
TECZKI**

WOJNOWSKA Maria

z d. Jankowska

tytuł Kwiecień

T-2849/WSK

I./1. Relacja —

I./2. Dokumenty (sensu stricto) dotyczące relatora —

I./3. Inne materiały dokumentacyjne dotyczące relatora —

II. Materiały uzupełniające relację *sk. 1, s. 1*

III./1. Materiały dotyczące rodziny relatora —

III./2. Materiały dotyczące ogólnie okresu sprzed 1939 r. —

III./3. Materiały dotyczące ogólnie okresu okupacji (1939-1945) —

III./4. Materiały dotyczące ogólnie okresu po 1945 —

III./5. Inne ...

IV. Korespondencja

V. Nazwiskowe karty informacyjne —

VI. Fotografie *v ksero pkt. II s. 1*

II Materiały uzupełniające relację

- E. Wrochna, 2 satobnej karty, „Gdański Przekaz” 2001/1, kopia, k. l. s. 1

Gdański Inchański w 1/2001 N.
- 34 -

Z ŻAŁOBNEJ KARTY

W dniu 5 sierpnia 2000 r. odeszła z naszych szeregów ś. p. **Maria Wojnowska-Krigier** z domu Jankowska ps. "Sława". Urodziła się 16 lipca 1921 roku w Jarzębowicach jako córka Henryka i Anieli. Do Armii Krajowej należała od maja 1941 r. do marca 1943 r. w Okręgu Kraków, do 5 Pułku Strzelców Konnych baonu "Dofęgi" Armii Krajowej. Była komendantką Punktu Zaopatrzenia Sanitarnego w stopniu starszego sierżanta.

W 1941 roku wstąpiła do Batalionów Chłopskich ziemi olkuskiej. W 1943 roku ukończyła szkołę sanitarną. W Jarzębowicach, w domu swego ojca prowadziła punkt sanitarny. Od jesieni 1943 roku pełniła funkcję komendantki Zielonego Krzyża na gminę Sułoszowa. Organizowała i szkoliła drużyny sanitarne.

Po zakończeniu działań wojennych w 1947 r. Maria Wojnowska przeniosła się na Wybrzeże i rozpoczęła pracę w Fabryce Zapatek w Gdańsku. Od 1965 r. rozpoczęła pracę w Szpitalu Reumatologicznym w Sopocie jako kierownik administracyjny gdzie pracowała aż do przejścia na emeryturę. W 1990 roku wstąpiła do SZZAK Kola w Gdyni, gdzie pracowała społecznie jako skarbniczka Kola. Była tej pracy bardzo oddana. Jej ambicją było działanie na rzecz dobrej opinii środowiska akowskiego a także dla dobra drugiego człowieka.

Za swoją pracę została odznaczona Brązowym Krzyżem Zasługi z Mieczami, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalem Zwycięstwa i Wolności, Krzyżem Partyzanckim, Krzyżem Armii Krajowej, odznaką pamiątkową akcji "Burza" oraz odznaką "Weterana Walk o Niepodległość". Droga nasza Kolezanko, żołnierzu Polskiego Państwa Podziemnego, zawsze wierna Bogu i Ojczyźnie, zegnamy Cię w smutku, żalu i w modlitwie z nadzieją, że dobry Bóg przyjmie Cię do swego Królestwa.

Zegnam Cię w imieniu Kolezanek i Kolegów z SZZAK Kola w Gdyni.

Cześć Twojej pamięci!

Prezes Kola SZZAK w Gdyni
Eugeniusz Wrochna

4 października 2000 r. pożegnaliśmy naszego Kolegę ś.p. **Edmunda Antoszewskiego** ps. "Sławek" i "Bren", ur. 05.08.1925 r. w kol. Choiny, pow. Krasnystaw, woj. Lublin, syna Jana i Anieli.

Już od 1942 r. zostaje włączony do czynnej pracy w Centralnej Opiece Podziemnej o kryptonimie "Opus", powołanej przez Okręg Lubelski Armii Krajowej, gdzie organizuje pomoc materialną więźniom i ich rodzinom.

Należy do Armii Krajowej od 10.01.1943 r. do 31.07.1944 r. w Okręgu Lublin, Placówka "Dziesiątka".

Od 2 lutego 1944 roku Edmund Antoszewski walczy w oddziale partyzanckim "Szarugi", a następnie w oddziale radiołączności "Pająk". Brał udział w akcjach "Podkomornik", "Most" i pod Krężnicą Okragłą. Został dwukrotnie ranny w walkach pod Samokleskami, Jabłoną i kolonią Radawczyk. W bitwie pod Radawczykiem wynosił z okrażeń na swoich plecach rannego szefa "Bombę", który niestety zmarł.

Po wyleczeniu się z ran Edmund Antoszewski przechodzi do oddziału "Pająka", gdzie z kolegami zostaje przydzielony do odbioru zrzutów broni w okolicach Zamościa. W dniu 8 listopada 1944 r. został aresztowany przez UB i NKWD oraz wywieziony do ZSRR i osadzony w lagrze Borowicze, gdzie pracował w kopalni węgla. Do Polski powrócił 6 lutego 1946 roku.

WONOWSKA Maria

